

- центральне завдання, яке зрозуміле, цікаве і має певну реалізацію. Чітко визначений підсумковий результат самостійної роботи студента (наприклад, задана низка питань, на які потрібно знайти відповіді, прописана проблема, котру потрібно вирішити, визначена позиція, що повинна бути захищена, вказана інша діяльність, котра спрямована на переробку і представлення результатів, виходячи із зібраної інформації);

- список інформаційних ресурсів (в електронному вигляді – на компакт-дисках, відео й аудіо носіях, на паперовому носії, посилання на ресурси в Інтернет, адреси Веб-сайтів з теми), необхідних для виконання здобувачами освіти завдання. Цей список повинен бути анотованим;

- опис процедури роботи, яку необхідно виконати здобувачами освіти в процесі самостійного виконання завдання (етапи);

- керівництво до дій (як організувати і подавати зібрану інформацію), яке може бути представлено у вигляді направляючих запитань, організуючих навчальну роботу;

- висновок, в якому підсумовується досвід, одержаний здобувачами освіти в процесі виконання самостійної роботи над Веб-квестом.

Висновки. Завдяки тому, що технологія Веб-квесту може бути використана не тільки при організації традиційної форми навчання, але і в дистанційній формі навчання, то при підготовці майбутніх спортсменів, використання цієї технології навчання сприятиме підвищенню мотивації навчання, активному процесу одержання знань, умінню використовувати різноманітні інформаційні джерела, не впливаючи на щоденний тренувальний процес.

ІНДИВІДУАЛЬНІ ТА ГРУПОВІ РІШЕННЯ: ПЕРЕВАГИ ТА НЕДОЛІКИ

Григорів Г.В.

Науковий керівник: доц. Альохіна Н.В.

Національний фармацевтичний університет, Харків, Україна

galkagrigoriv@gmail.com

Вступ. Процес прийняття рішень супроводжує людину впродовж усього життєвого шляху. І хоча учений-фізик Нільс Бор стверджував, що проблеми важливіші за рішення, адже рішення можуть втрачати актуальність, у той час як проблеми залишаються, ми все ж не можемо уникнути їх прийняття. Свідомо чи несвідомо, індивідуально або в групі кожен щодня приймає безліч рішень: від рішення прокидатися вранці та йти на лекцію, вести здоровий спосіб життя та правильно харчуватися до рішень не дотримуватись жодних дієт та пропускати заняття без поважної причини. Порівняння індивідуальних та групових рішень є цікавим з огляду на те, що в житті ми повсякчас стикаємося з обома варіантами. Розуміння переваг та недоліків позитивно впливає на процес прийняття рішень в обох випадках, а також дозволяє обирати вид вибору рішення в залежності від ситуації.

Мета дослідження. Проаналізувати процеси прийняття рішень індивідуально та в групі, визначити основні переваги та недоліки.

Матеріали та методи. Аналіз процесів прийняття рішень індивідуально та в групі здійснено на основі методу внутрішнього спостереження.

Отримані результати. До переваг індивідуального процесу прийняття рішень належать: повне розуміння ситуації та знання всіх деталей, які можуть на цей процес впливати (та які ми не завжди обговорюємо з оточуючими), висока швидкість, особиста відповідальність. Проте ці переваги можуть водночас виступити й недоліками, якщо людина схильна до вагань, не має достатніх знань або досвіду, або знаходиться в ситуації, яка перевищує її особисту відповідальність. Приймаючи рішення в групі, ми одразу розширюємо сферу наявних знань та досвіду, даємо простір для нових ідей, полегшуємо подальшу реалізацію рішення. У той же час,

чим більше розмір групи, тим довшим може стати процес обговорення, а результат навряд чи задовольнить усіх членів групи.

Висновки. За словами Пауло Коельо «абсолютної свободи не існує, є лише свобода вибору, зробивши який, ти зв'язуєш себе своїм рішенням». Тому не викликає сумнівів, що до процесу прийняття рішень слід ставитися відповідально. Знаючи переваги та недоліки індивідуальних та групових процесів прийняття рішень, а також розуміючи власні схильності та особливості, можна значно покращити якість життя.

АНАЛІЗ НАВЧАЛЬНОГО ПЛАНУ ПІДГОТОВКИ МАГІСТРІВ НФаУ ЗА ОПП 226 «ФАРМАЦІЯ, ПРОМИСЛОВА ФАРМАЦІЯ»

Григорів Г.В.

Науковий керівник: проф. Кайдалова Л.Г., доц. Сабатовська І.С.

Національний фармацевтичний університет, Харків, Україна

galkagrigoriv@gmail.com

Вступ. Відповідно до Закону України «Про вищу освіту» підготовка здобувачів вищої освіти здійснюється на основі навчального плану, що у свою чергу складається на основі освітньо-професійної програми. У навчальному плані визначається перелік та обсяги нормативних і вибіркового навчальних дисциплін, послідовність їх вивчення, конкретизуються форми проведення навчальних занять з їх обсягами, графіки навчального процесу, форми проведення поточних і підсумкових контролів. Структура навчального плану складається з двох частин: нормативної та варіативної. Нормативні навчальні дисципліни встановлені державними стандартами та зазвичай поділяються на три цикли: гуманітарної та соціально-економічної підготовки, природничо-наукової підготовки і професійно-практичної підготовки. Перелік вибіркового (варіативних) навчальних дисциплін затверджує заклад вищої освіти. Зміст навчального плану має відповідати меті підготовки фахівця та узгоджуватися з вимогами кваліфікаційної характеристики. На практиці якість навчального плану перевіряється кваліфікацією випускника закладу вищої освіти. Проте першою сходинкою на шляху до якісної підготовки фахівців залишається саме коректне складання навчального плану, що має забезпечити здобувачу вищої освіти набуття в процесі навчання необхідних компетентностей.

Мета дослідження. Проаналізувати складові навчального плану підготовки магістрів НФаУ за ОПП 226 «Фармація, промислова фармація», з урахуванням кількості годин, відведених на аудиторну та самостійну роботу, та зробити висновок про його відповідність кваліфікаційній характеристиці провізора.

Матеріали та методи. За допомогою методу аналізу документів досліджено ОПП 226 «Фармація, промислова фармація» НФаУ, відповідний навчальний план, кваліфікаційна характеристика провізора.

Отримані результати. Навчальний план підготовки магістрів НФаУ за ОПП 226 «Фармація, промислова фармація» складено відповідно до вимог чинного законодавства. Він містить чотири блоки: гуманітарні дисципліни, дисципліни природничо-наукової підготовки, дисципліни професійної підготовки та блок практичної підготовки.

Гуманітарні дисципліни (360 годин – 4 дисципліни, з них 210 – самостійна робота) сприяють підвищенню загального освітнього рівня майбутнього фахівця, утвердженню громадянської позиції у суспільстві, виховують повагу до національних і загальнолюдських цінностей, розширюють світогляд здобувача вищої освіти.

Цикл природничо-наукових дисциплін тісно пов'язаний із циклом професійної підготовки й значною мірою визначає глибину засвоєння дисциплін даного блоку. Природничо-наукова підготовка майбутніх провізорів включає 15 дисциплін (2220 годин, з них – 940 самостійна робота). Професійна підготовка містить 28 дисциплін, що складає 3870 годин, з них 1700